

C-499/08. sz. ügy

Ingeniørforeningen i Danmark, Ole Andersen nevében

kontra

Region Syddanmark

(a Vestre Landsret [Dánia] által benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„2000/78/EK irányelv – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma – A felmondás esetére járó végkielégítés öregségi nyugdíjra jogosult munkavállalók részére történő megfizetésének elmulasztása”

J. Kokott főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2010. május 6. I - 9345

A Bíróság ítélete (nagytanács), 2010. október 12. I - 9371

Az ítélet összefoglalása

Szociálpolitika – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – 2000/78 irányelv – Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma (2000/78 tanácsi rendelet, 2. cikk és 6. cikk, (1) bekezdés)

I - 9343

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv 2. cikkét és 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a tagállami szabályozás, amelynek értelmében a munkáltatójuk által azon nyugdíjrendszer révén fizetett öregségi nyugdíjra jogosult munkavállalók, amelyhez 50 éves koruk előtt csatlakoztak, kizárólag emiatt nem részesülhetnek a cégnél legalább 12 éves munkaviszonnal rendelkező munkavállalók újbóli szakmai beilleszkedésének elősegítését szolgáló, munkáltatói felmondás esetén járó végkielégítésben.

Ugyanis e kizárás azon elgondoláson alapul, hogy a munkavállalók általában elhagyják a munkaerőpiacot, amikor a munkáltatójuk által fizetett öregségi nyugdíjra jogosulttá válnak, és e nyugdíjrendszerhez 50 éves koruk előtt csatlakoztak. E miatt az életkorhoz kötődő megítélés miatt az a munkavállaló, aki ugyan megfelel a munkáltatója által fizetett nyugdíjra való jogosultság feltételeinek, de arról átmenetileg lemond annak érdekében, hogy szakmai karrierjét tovább folytathassa, nem részesülhet munkáltatói felmondás esetén járó – egyébként az ő védelmét szolgáló – végkielégítésben. Így azon törvényes cél miatt, hogy elkerülhető legyen az, hogy e végkielégítés járjon azoknak a személyeknek, akik nem keresnek új állást, hanem a szakmájukra

vonatkozó szabályok szerinti öregségi nyugdíj formájában jutnak a megélhetéshez szükséges jövedelemhez, a szóban forgó intézkedés azt eredményezi, hogy megfosztja az említett végkielégítéstől azokat az elbocsátott munkavállalókat, akik a munkaerőpiacon szeretnének maradni, csupán azért, mert ők – főként az életkorukra való tekintettel – e nyugdíjat megkaphatnák.

Ezenfelül az alapeljárás tárgyát képező intézkedés a munkavállalók életkori kritérium alapján meghatározott egész csoportja számára megtiltja azt, hogy átmeneti jelleggel lemondjon a munkáltató által fizetett öregségi nyugdíj folyósításáról azért cserébe, hogy megkapja az új állás keresésének megkönnyítését szolgáló végkielégítést. Ezen intézkedés így e munkavállalókat arra kötelezheti, hogy elfogadják az ahhoz képest csökkentett összegű öregségi nyugdíjat, amely akkor járna számukra, ha idősebb korukig maradnának aktívak a munkaerőpiacon, ami így hosszú távon jelentős jövedelemvesztést eredményez számukra.

(vö. 44., 46., 49. pont és a rendelkező rész)